

Església de Sant Esteve de Ripollet

Ripollet

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Ripollet (08291)
Emplaçament c/ Padró, 7

Coordenades:

Latitud: 41.49708
Longitud: 2.15541
UTM Est (X): 429505
UTM Nord (Y): 4594284

Classificació

Número de fitxa 08180 - 2
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Contemporani Modernisme
Segle XII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari IPA, ACCN:27593
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa. C. Vinyals, 49 - 08221 Terrassa (Barcelona)
Fitxes associades:
[Col·lecció litúrgica de l'església de Sant Esteve de Ripollet](#)
Autoria de la fitxa J Douet

Data de registre de la ds., 28/07/2007 - 02:00

fitxa:

Autoria de la darrera Ana Requejo Alonso

revisió:

Data de la darrera revisió: dl., 29/05/2023 - 11:20

Descripció

L'església està construïda de pedra de mida mitjana i cara aplanada, d'aparell horitzontals regulars, amb una volta amb palets de riu disposats en forma de semicercles concèntrics. L'església original tenia planta de creu llatina, amb un absis de planta semicircular cobert amb volta d'esfera i una nau amb volta de canó apuntada. A la façana sud, sobre el portal, es troba un òscul de pedra, i més amunt es poden distingir les restes d'una finestra d'arc de mig punt. Les dues naus laterals de l'actual església van ser afegides posteriorment a l'estructura visigòtica, la nau nord el 1603 i la sud adaptada de l'antiga galeria del claustre el 1862. Un pòrtic davant el mur sud indica l'entrada originària. La comunicació entre les naus es fa a través de dues grans arcades a cada costat de la nau central. De l'antic claustre es conserven unes arcades cegues, inferiors i superiors, descobertes a l'enderroc de l'antiga rectoria el 1948. [MOGAS 1983:29]. El portal forma part d'una reforma, d'estil renaixentista en el segle XVII. Consta de dues columnes que descansen sobre pedestals que tenen esculpida la talla de l'antic escut del poble (un pollet sobre pedres de riu). Sostenen un entaulat amb un fris de tríglifs i mètopes i un frontó amb una fornícula buida en el timpà. La primitiva església va tenir un campanar espadanya, del qual es conserven tres pilars. Va ser tapat quan es va aixecar la teulada el 1803 i encara és visible a les golfes. A l'angle nord-oest, l'antic campanar és de tres pisos, arribant al nivell de la nau central, amb un òscul al mur nord i una teulada de quatre vessants. La capella del Santíssim Sagrament es va fer el 1883 allargant el transsepte sud. L'actual campanar a l'altre costat de la façana es va aixecar el 1892, d'estil modernista. És una torre quadrada fins a l'alçada de les campanes que passa a ser poligonal amb vuit finestres.

Observacions:

L'actual església va ser bastida sobre una antiga basílica romànica però conserva escassos vestigis d'aquella època havent-hi sofert nombroses modificacions a través el temps. L'església presideix el nucli més antic del poble amb cases adossades que impedeixen la visió externa de l'absis. Es poden veure dues antigues moles hidràuliques o dues pedres pollegueres incorporades dins del paredat de l'absis i de la façana nord.

Història

El primer testimoni documental de l'església es troba el 981 en un precepte del rei anomenat Lotari, pel qual confirma al monestir de Sant Cugat tot els seus béns, però Sant Esteve no figura esmentada com a parròquia fins l'any 1066. Entre els llegats que va rebre tenim el de Berenguer de Ripollet per una reforma de l'edifici l'any 1145. Al llarg dels segles XII i XIII són moltes les donacions de terres, molins, alous i altres béns de Ripollet a favor dels abats de Sant Cugat. D'una primera determinació cronològica, en resultarien una nau i un absis del XII, amb una ampliació de la nau pel costat nord conjuntament amb una torre i un pòrtic al costat sud no anterior al XV. Dues notes indiquen l'existència d'un claustre, una del 1692 que demana als paletes que facin adobar la porta del claustre que entra a l'església i una segona nota referent a un contracte de matrimoni del 1738 en els claustres de la rectoria de Ripollet. MOGAS [1983:34] L'antic campanar va ser enderrocat per ordre del bisbat el 1882, fent una cúpula apuntada més baixa amb teules en forma d'escata. L'església i la casa rectoral van ser saquejades l'any 1936 i cremat tot l'immobiliari a l'antiga plaça

de l'Ajuntament. Van desaparèixer l'arxiu parroquial, l'altar d'estil barroc del XVIII, l'altar del Roser del XVI, la capella del Santíssim Sagrament, i les campanes. L'any 1978-9 es va netejar l'exterior deixant al descobert els murs de pedra i còdols.

Bibliografia

AA.DD. (1991) Catalunya Romànica. Vol XVIII. El Vallès Oriental El Vallès Occidental. p. 141.
CASANOVA I QUEROL, E i FONDEVILA I GUINART, M^a À (1992) Descobrir Ripollet, patrimoni contemporani, Barcelona, pp. 124-6. Columna Edicions S.A. FULLANA, M (1974) Diccionari de l'art i del oficis de la construcció. Editorial Moll, Mallorca. MOGAS SALVADÓ, Manuel (1983) Històries de Ripollet. Ripollet. pp. 26-44. PADRÓ, P "Repasant la història", La Revista de Ripollet, abril, 1993. p. 31. PALAU i CODONYERS, Agustí (1984). Ripollet ara fa mil anys: les arrels del nostre poble. Barberà del Vallès. p. 55. RIUS SERRA, J (1945-47) El Cartulari de 'Sant Cugat', 32 vols. Consejo Superior de Investigaciones Científicas, Barcelona.

